

mellem denne Villie eller, rettere sagt, Mlyst fra hans Side og den Beredvillighed, hvormed han paa Finantsloven har foreslaaet Anstfaffelsen ikke blot af 1, men af 2 Dampfærger ved Oddesund. Nu veed jeg meget vel, at det er den ærede Ministers Hensigt at anvende den ene af disse ogsaa til Reservereskib for Dampfærgeren paa Lille Belt, men jeg vil dog henstille, om der er megen Sandsynlighed for, at denne Reserver vil komme til Anvendelse paa den Tid af Aaret, da det er mest sandsynligt, at der vil blive Brug for et Reservereskib, nemlig om Vinteren, naar den skal passere gjennem hele Limfjorden og helt ned til Lillebelt. Det tror jeg ikke, og saa finder jeg det noget sløt at foreslaa 400,000 Kr. anvendte til 2 Dampfærger ved Oddesund, naar man ikke tør bestemme sig til at foreslaa 2 lignende Anstfaffelser til Farten mellem Masnedfund og Drejoved, hvor det dog er givet, at Færdselen nutildags allerede er meget betydelig, og hvor den vil vedblive at stige hver Dag, medens det derimod er meget sandsynligt, at der ikke er Meget at overføre til Oddesund, hverken af Personer eller Gods.

Indenrigsministeren: Det er mig overmaade kjært, at det ærede Medlem ikke har villet rette nogen Bedbreidelse mod de lokale Havnbestyrelser paa Lolland-Falster. Jeg kan dog ikke Andet end fastholde, at jeg havde nogen Grund til at opfatte det ærede Medlems Udtalelser, saaledes som jeg gjorde, idet han udtalte sig derhen, at han vilde henlede den høitærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa de uheldige, daarlige Forhold, hvori Havnene paa Lolland-Falster befaandt sig. Naar nu disse Forhold ere fremkaldte ved Naturbegivenheder eller Naturforhold, som ikke lade sig sjerne, ser jeg egentlig ikke, at der er nogen Anledning til at henlede Indenrigsministerens Opmærksomhed derpaa. Det ærede Medlem mente, at der kunde være al Anledning til at gjøre Stridtet helt ud og allerede nu afholde de yderligere Omkostninger, som ville være forbundne med Anstfaffelsen af en Dampfærge ved Masnedfund, da jo Statens Finantser vare i god Orden, og der ikke kunde være nogen Tvivl om, at det vilde være en betydelig Forbedring i de paagjældende Forhold, som man derved vilde opnaa. Jeg skal dertil kun sige, at dersom man paa engang skulde udrede alle de Beføstninger, som kunde flyde deraf, at man vilde forbedre Forholdene paa alle Steder, blev det dog maasse lovlig meget. Jeg tror, at den almindelige Ve, vi hidtil ere gaaede, er den at fordele Udgifterne nogenlunde ligeligt paa de forskjellige Finantsaar, og vi gjorde maasse ogsaa bedst i at følge den samme Regel for Fremtiden, saameget mere, som det dog ikke kan være uden al Interesse at se, paa hvilken Maade eller i hvilken Grad Kommu-

nikationsforholdene ndvikle sig paa det paagjældende Sted. Begge de ærede Medlemmer have været enige i at stille mig Forholdene ved Oddesund for Die, og den ærede sidste Læser har ikke kunnet tilbageholde sin Forundring over, at jeg ingen Betænelighed har haft ved at stille Forslag til en saa betydelig Udgift, som der vilde være forbunden med Anstfaffelsen af en Dampfærge paa det Sted. Jeg skal tillade mig at gjøre de ærede Medlemmer opmærksomme paa, at Forholdene ved Oddesund og Masnedfund ere i en væsentlig Grad forskjellige. Der er en Retning, hvor Anstfaffelsen af en Dampfærge har lige Betydning paa de to Steder, nemlig derved, at den vil lette Trafikken i en betydelig Grad og tilstede Forsendelse pr. Jernbane af Varer, som maaste ellers ikke kunde forsendes ad den, hvilket maa siges at være en betydelig Fremgang i Besørgelsen af Trafikken, ligesom det ganske vist giver Udfigt til en Indtægtsforøgelse ved Jernbanerne. Men der er en anden Henseende, hvori Forbindelsen mellem Landet Nord og Syd for Limfjorden ved en Dampfærge, der jo gjør det muligt at føre Materiel fra den ene Side til den anden, har en Betydning, som den ikke har ved Masnedfund. En Dampfærge ved Oddesund har nemlig den økonomiske Betydning for de danske Statsbaner, at man, hvis en saadan Forbindelse ikke bliver tilveiebragt, er nødsaget til at bygge betydelige Værksteder i Risted eller et andet Sted i Thy for der at kunne foretage de nødvendige Reparationer paa Materiellet. Dette spares, naar man itoa strider til at tilveiebringe en Dampfærgeforbindelse, som gjør det muligt at føre Materiellet og da navnlig ogsaa Lokomotiverne over Syd for Fjorden og bringe det til det fælleds Værksted, som man agter at etablere i Aarhus, og som skal være tilstrækkelig til, at alt det jydsk Materiel kan føres dertil og modtage sine Hovedreparationer der. Det vil være det mest økonomiske og af andre Hensyn det ene Rigtige. Et andet økonomisk Hensyn ligger dert, at man bliver nødsaget til at anstfaffe mere Materiel i Thy, naar der ikke er en Forbindelse, der tilsteder Oversførselen af Materiel fra Syds til Nordfiden og omvendt, end naar denne Forbindelse finder Sted. Naar man saaledes kan bruge alt Materiellet fælleds for alle Banerne, kan man begrænse Anstfaffelsen til Thy, men naar det ikke er Tilfældet, maa man have et komplet og større Forraad af Materiel i Thy end ellers. Dette er to ikke uvigtige økonomiske Hensyn, som have sin store Betydning, fordi Staten eier alle Baner, men det har naturligvis ingen Betydning, naar, som Tilfældet er ved Masnedfund, Banerne paa den anden Side, de Lolland-Falsterstke, ere privat Eieendom. Det er hovedsagelig disse Grunde, som have kunnet bevæge mig til at foreslaa Anstfaffelse